

ut unus tunc esset in universa terra Catholicus Princeps. Etenim Anastasius Imperator Eutychiana heresi fecerat; Theodosius vero Rex Italie, Rex etiam Visigothorum Alarius, qui Hispanie & parti Gallie dominabatur, Rex quoque Burgundionum, Rexque Vandalarum in Africa imperatorem simul Arianam sectabantur; reliquarum vero gentium Principes idolorum cultui addicti erant.

6. Mox ab Alemanno bello successit Burgundicum, Burgundionibus eo tempore regnabat Gundebaldus Princeps perfidus & fratricida. Adversus hunc movit Clodovaeus, ut sacerci sui Chilpericu, necem ulcisceretur, Chilpericus ejus gentis Rex ab Athanacio Gotborum Principe trahens originem, quatuor sibi superfites liberos reliquerat, primogenitum Gundebaldum, Godegisilum, Chilpericum, qui Clotildi pater fuit, & Godomarum. Gundebaldus ut solus regno potiretur, Chilpericum ejusque conjugem trucidaverat, prateraque fratrem natum minimum Godomarum; Clotildi vero ejus absentia (quippe ab educatrice & gladiis sicciorum clam subducta fuerat tenera adhuc puella) servaverat; patruus vero Gundebaldus aliquantulum mitigatus eam deinceps sub sui custodia educari voluerat, nihil sibi a puella, cuius indolem gratam habebat, reformidans. Qui ex fratribus superferat erat Godegisilus, fratum peremptorum exemplo territus, quanvis metum quanta poterat solertia dissimularet, sibi necem indies immineare a truculento fratre formidabat. Clodovaeus igitur precibus occultis sollicitatus Godegisilum, & a Clotildi perdiu instigatus Gundebaldum bello adoritur, & ad Divinorum castrum acie vietum parte regni contentum esse jubet, alteram Godegisilum tradit, & utriusque vestigial imponit. Ceterum digresso Clodovaeo Godegisilum nec opinato circumfusum Vienna capta urbe Gundebaldus interficit. Tum excusso Francorum jugo tractum illum recuperavit omnem, qui Burgundia nomine censetur, anno 501.

7. Suffectus in Gelasi sedem Pontifex Anastasius, nihil antiquis habuit quam Legationem ad Imperatorem Anastasius mittere de Acacii nomine abolendo; quod fuerat a praecessoribus Felice secundo & Gelafo frustra tentatum; neve ea ex re difficultatis obex nasceretur, sua declarat epistola, ordinationes, baptismata, ceteraque Sacra menta, qua Acacius post suam condemnacionem contulerat, rata permanere, neque in hujusmodi quidquam esse mandatum. Hac perfuncti sunt Legatione insignis meriti viri Germanus Capua, & Cremonius Tudertus Episcopi. Legatos liberaliter excepti Anastasius Augustus, neque abnuit rem percires, qua a se petebatur, dummodo Romanus Episcopus Zenonis heretico subscriberet. Quia occasione novum exorium est schisma apud ipsos Romanos. Interim vita excedit Anastasius secundo sui Pontificatus anno, qui fuit Christi 498. Reversus Romanus Festus Romanus Patricius, qui cum Anastasi Papa duobus Legatis ad Imperatorem prefectus in se receperat, & Principi conditionem poscenti pollicitus fuerat, se Romano Pontifici fuisuper pro Ecclesie pace hanc henotici subscriptio, & fore vicissim, ut Principis & universorum consenserit Acacii memoria profus aboleretur, nihil intentatum reliquit Festus, ut is Pontifex eligeretur, qui his conditionibus preberet assentum. Quia vero id sperabat a Laurentio, ut scribit Theodorus Lector, omni studio multisque pecunioribus largitionibus elaboravit, ut hic eligeretur. Quarto igitur ab obitu Anastasi di, pars Cleri convenit Constantinianam Basilicam, & Symmachum natione Sardum elegit; eodem die pars altera in Basilica Sancte Marie Laurentium Papam creavit, tanta utrinque animorum contentione, ut divisus in utramque factionem non modo Clerics, sed etiam Romano Senatu, magna in urbe cades & rapina perpetrata sint. Ad haec sedenda certamina & fistendam humani croris effusionem, convenit inter geminas factiones, ut missis hinc inde Ravennam oratoribus, judicium Theodosii Regis expectaretur, & interim omnia quieta essent. Auditis partibus Rex supremum Pontificatum illi adjudicavit, quem constaret priore electum fuisse: si vero id minime constaret, ei certe quem major pars elegisset. Interquiescente populo coacta est anno sequenti Roma in Basilica Santi Petri Episcoporum septuaginta duorum Synodus, agente & praefidente Symmacho, cuius praesesserat electio, eique confirmata Pontificalia dignitas fuit, cui primus inter Presbyteros subscriptus post Episcopos ipse Laurentius, qui fuerat in schismate contra Symmachum creatus, factus est in hac ipsa Synodo Episcopus Nucerinus, ut testatur Pontificum liber.

8. Verutamen anno insequente schisma recrudit, agentibus Senatoribus Festo & Probinio cum aliquibus de Clero zelo ductis, qui Symmachum gravium querundam criminum apud Theodosium insularunt, &

Laurentium occule ad Romanam sedem revocaverunt. Theodosius ad horum petitionem Visitatorem ad hoc delegavit Petrum Ecclesie Altina Antistitem, eoque res processit, ut ablata sit Symmacho rerum ac opum Ecclesie administratio, ut in suo apologetico expostulat Ennodius. Ut vero causa ista pacifice ac circa tumultum expediretur, necesse fuit Romanum adventare Theodosium, cuius praesentia & potestate similes partitum in apertam aliqui hostilitatem eruptura coeterantur. Nec tamen etiam praesens impedita valuit multas Sacerdotum & aliorum cedes, Monialium in aperatum producentrum horribiles contumelias, aliasq; fidiciorum insolentias, adeo ut dum Symmachus ipse ad Basilicam Sancti Petri, ubi Synodus agebatur, accederet, multi qui comitabantur ipsum Sacerdos, a furentibus occisi sint, iisque Pontifex inter faxorum imberes vix fugiens evaserit. Hujus diuturnas sepiusque interrupta Synodi diversa fuerunt pluribus in locis secessione, aliando in Basilica Juli, alias in Basilica Sessoriana sancte Crucis, alias in sancti Petri. Initio eorum Theodosius Rex protestati sunt Episcopi, non esse regia potestatis Synodus convocare. At Rex scriptum exhibuit ipsius Symmachi, hanc sibi potestatem permittentis in re praesenti, atque dispensantis secum. Synodi Patres insituerunt Romanum Pontificem non nisi a Deo posse judicari. Symmachus praesas respondit, se habet in re proprio iure sponte abdicare, seque ultra Synodalis iusticio submittere, ejusque cognitioni cauam istam delegare. Omnibus denum maturè discussis, vindicata est Synodi decreto Symmachi Papa innocentia, suaque ei fedes ac dignitas asserta, impostumque calumniatoribus silentium. Eadem in Synodo pertinacissimus hereticorum fautor, & orthodoxorum impiabilis persecutor Imperator Anastasius communione fidem summotus est, Christi anno 503. Ennodius Diaconi posteaque Ticinensis Episcopi scriptum pro hac ipsa Synodo apologeticum, eadem ipse legit & approbat. Adversus excedentes enim ex excommunicatione Anastasius Symmacus quoque apologeticum egregium conscripsit.

9. In Africa nova persecutionis turbo Ecclesiam perculit Trasamundus Vandalorum Rex, cum se primis regni sui annis mitem Catholicis exhibueret, postmodum in deteriora mutatus anno 505. editit, ne defuncto Catholica religionis Episcopo alius quisquam subrogaretur, sperans Ecclesias orthodoxorum Episcoporum orbitate brevi defolatumiri. Ad id antevetendum extitit Victoria Byzacena province Primatis diligentia omnes illius Provinciae Prelates communis consensu confituerunt sufficiens esse, quotiescumque Ecclesie vacarent, novos Episcopos. Interea viduata Ecclesia Rufenpus Fulgentius eligitur & consecratur Episcopus, ex Monasterio, in quo sanctissime vixerat, eductus. Quam rem ut rescivit Trasamundus, Fulgentium una cum aliis Byzacena Provincia Episcopis plus quam sexaginta Sardiniam in exilium deportari iussit. Præter quos eandem in Insulam relegati alii Africarum ceterarum Provinciarum Antifites fuere, qui cum praecedentibus numerum ducentorum vigintiquinque Episcoporum complevere, ut scribit Paulus Diaconus historia Miscellæ lib. 15. In his erat Hippomenes Numidia Provincia Episcopus, qui secum in Sardiniam venerandum corpus attulit Ecclesie Catholicae præcipuus magistrus Aurelianus Hippomenes Episcopus, quo ex loco postea Ticinum a Luitprando Longobardorum Rege honorifice translatum est. Emissus tunc paterna Symmachus Romanus Pontificis pietas, qui exulibus Christi Confessoriis extrema laborantibus egessata, que virtutis necessaria erant, largiter suppeditavit, ut fidem facit in ejus vita Romanorum Pontificum liber Trasamundus cum accepisset Fulgentium inter exiles præcipua doctrinæ laude celebrari, cum Carthaginem acerbit, sperans fore ut eo separato Catholica fides in Africanis Provinciis concideret. Sed contra accidit; in omniibus namque disputationibus, tum scripto, tum viva voce agitatis, de hereti gloriose triumphavit, multos vacillantes persuaserat, & plerosque laplos ad pristinam fidem feliciter reduxit. Quapropter Trasamundus se sua deceptus, illum in Sardiniam remisit. Cumque e porto Carthaginis solveret, amico lugenti predixit, se aliquando firmata Africarum Ecclesiarum pace, cum reliquis Episcopis fore reducem. Id vero post annos viginti felici eventu adimpletum est, anno Chr. 522, quo qui Trasamundo successit Hildericus, exiles Episcopos in pristinas revocavit Ecclesias, & in his admirabilem Fulgentium, omnibusque regni sui Catholicam plenam exercenda sua religionis libertatem indulxit.

10. Anno a Christo 507. Clodovaeus studio incensus propaganda Catholica religionis, simulque Francia dominationis, bellum adversus Alaricum Visigothorum Regem movet, qui tunc temporis Gallicanis Provinciis,

qui a flavo Ligeri ad usque Pyrenæos montes protenduntur, dominabatur. In Pictonibus annis Vigenna, qui vulgo la Vienne dicitur, sic imbris continuis intumuerat, ut Francia diu præstolandum fuisse, donec defuentibus aquis annis effet vadofus ac permeabilis; sed divinis faultisque auspiciis cerva ex vicinis virgultis profiliens, annem, Franci evidentibus, transiit ea parte, qua sola vadofus erat, eamdem sequentes illius ductum Franci, ad oppositam ripam incolumes trajecterunt. Ulterius promotus Clodovaeus Pictvorum urbem occupat. Deinde Alarici exercitum in campis Volcadibus, Voville vulgo dictis, decimo a Pictvio millari assequitur. Atrox ibi prælium conferitur. Clodovaeus perruptis hostiis cuneis ipsum Regem Alaricum cominus adoratur, suaque manu interimit, Amiso Rege in fugam effunduntur Visigothi, quorum horribilem stragem insequentes a tergo Franci ediderunt. Tanta insigni victoria & opimis reportatis spoliis Clodovaeus exercitum dividit, cuius partem filio notho Theodosio tradidit, qui Provincias superiores Aquitanie Rutenos, Cadureos, aliosque regionis populos in deditonem recepit. Rex ipse cum alia copiarum parte per multa oppida ipsamque Burdigalam occupat. Redacta universa Aquitania supererat Inculpsa, quam sedulo munitam inclusi hostes strenue propagnare statuerant, sed paraati obsidionem Regi sponte coruentes muri facilem ad illum aditum dederunt. Inde victoriam prosequutus, quidquid propromodum illius Regni annibus Ligeri & Rhodano concludebatur, suo adiecit regno una cum Tolosa & Tectolagrum oppidis. Narbona tamen cum Volcis & Arecomicis in fide stetit Amalrici, qui Alarico patri successit. Theodosius Ostrogothus Italia Rex quasi patrocinium afflens Amalrici ex filia nepotis, ne Proviniam, quæ Rhodano & Varo fluminibus includitur, Clodovaeus occuparet, Arelatum valido Gothorum præfido & communitate munivit, adest ut Franci ab urbis obsidione repulsi fuerint, cuius tunc Caesar erat Episcopus sanctitate celeberrimus, ut in hujus vita perhibet Cyprianus. Theodosius vero Italia Rex tutorio nomine Hispanias, & Narbonenses Provincias trans & cis Rhodanum depulso Gifelio Alarici ex concubina filio, per suos Praetextos administravit ab Oceano ad usque maritimis Alpes. Porro Anastasius Imperator rerum a Clodovaeo feliciter gestarum fama commotus, ejus amicitiam expetivit, perque honorificam Legationem eidem est gratulatus, & missus ad eum padiamento, regioque diademat, jura Consulatus Patriarci dignitatem eidem contulit. At ille missum ad se diadema gratias Deo dependens, eique uni viatoris acceptas referens ad altare Principis Apostolorum dedicari voluit & offerit, ut pugis & monumenum Catholice, quam solus Principium complectebatur, fidei.

11. Hoc eodem saeculo Catholica fides alterum sumptus incrementum, Burgundionum ex Ariana perfidia conversiones. Avitus Vienne Allobrogum Episcopus quod fructu tentaverat in Gundebaldo Burgundionum Regem, id tandem obtinuit in illius filio regnique succetore Sigismundo, quem ejusdem Arianismo in ovi Christi traduxit, fuitque illi auctor Synodus Episcoporum convocandi anno 517. ad refaciendam collapsam Ecclesie sancte fidem & disciplinam, quemadmodum ante, Clodovae ad fidem converto, eadem ex causa Remigius Remensem Episcopum Concilii Aurelianensis perfusaerat inductionem. Isto pariter Saeculo in Oriente Alamundarus Saracenorum Rex bello strenuus, post depopulatas Arabum & Palastinæ regiones, Christi nomen dedit, abjecto idolorum culto, anno Chr. 513. Et licet Eutychiani, quo Anastasius Imperator omni studio fovebat, Catholica fides toto Oriente infectarentur, & Severus pseudoepiscopus Antiochenus sectarios Episcopos ad hunc Principem delegasset, fuisuros ne alibi quam apud Eutychianos baptizari vellet; iste ut eos simul eluderet, & convinceret, fabulam excoxitavit, dicens, rem novam scriptis ad se litteris didicisse, scilicet mortuum esse Archangelum Michael. Illi de bellatoris virti in rebus Theologicis imperitia & credulitate vix risum cohibentes, negarunt fieri posse, ut Angelica natura mortem obiret; quibus ille regessit: Quomodo si duas naturas Christus non habet, crucem & mortem Deus pertulit, cum ne Angeli quidem, quos ex nihilo Deus creavit, quidquam pati aut mori possint? Itaque perficit inconclusum Alamundarus in suscipienda cum baptismo Catholica fide ab orthodoxo Episcopo, ut scribit Theodosius Lector collect. lib. 2. Anastasius Bibliothecarius in Chronico, Paulus Diaconus, & alii, ejusque baptismus contigit anno 513. Denique sub hujus seculi, ut paulo post videbimus, exitum, Visigothorum gens sub Recaredo Hispaniarum Rege amplexa est Catholica fides. Clodovaeus vero Lutetia Parisiorum humanitatis debitum Cabassutii, Notitia Ecclesiastica.

exolvit anno Christi definito 511, atatis 45. ejus regnum ex aquo inter se divisorum quatuor ejus superflites liberi. Qui natu major erat Theodosius, eti ex concubina suscepimus, regni sui sedem apud Metas habuit. Reliqui tres legitimi, quos Clotildi peperit, Clodomirus quidem apud Aurelianum, Clotarius in Suevianis, Childebertus Parisiis regni sedem habuit. 12. Ecclesiæ interea Imperator Anastasius, quicunque protendebat illius dominatio, miserabilem in modum dilacerabat. Impune licet erat sub ejus Imperio quicunque heres profiteri, Manichæorum, Ariano, Macedonianorum, Nestorianorum, alianye quamlibet; sola Catholica fides profitentibus damno erat; non enim tolerabat quemquam Chalcedonensi decreto adhaerere. Leges admodum severas aduersus hereticos promulgavit, sed hoc nomine soli comprehendebantur, quicunque Eutychis & Dioscori dogma reprobabant; sol itaque orthodoxi sub emento hereticorum nomine carceribus, exiliis, omnium dignitatum abdicatione, bonorumque spoliatione plectebantur. In his Euphemium Constantinopolis Patriarcham confititam orthodoxam occupat. Redacta universa Aquitania supererat Inculpsa, quam sedulo munitam inclusi hostes strenue propagnare statuerant, sed paraati obsidionem Regi sponte coruentes muri facilem ad illum aditum dederunt. Inde victoriam prosequutus, quidquid propromodum illius Regni annibus Ligeri & Rhodano concludebatur, suo adiecit regno una cum Tolosa & Tectolagrum oppidis. Narbona tamen cum Volcis & Arecomicis in fide stetit Amalrici, qui Alarico patri successit. Teodosius Ostrogothus Italia Rex quasi patrocinium afflens Amalrici ex filia nepotis, ne Proviniam, quæ Rhodano & Varo fluminibus includitur, Clodovaeus occuparet, Arelatum valido Gothorum præfido & communitate munivit, adest ut Franci ab urbis obsidione repulsi fuerint, cuius tunc Caesar erat Episcopus sanctitate celeberrimus, ut in hujus vita perhibet Cyprianus. Theodosius vero Italia Rex tutorio nomine Hispanias, & Narbonenses Provincias trans & cis Rhodanum depulso Gifelio Alarici ex concubina filio, per suos Praetextos administravit ab Oceano ad usque maritimis Alpes. Porro Anastasius Imperator rerum a Clodovaeo feliciter gestarum fama commotus, ejus amicitiam expetivit, perque honorificam Legationem eidem est gratulatus, & missus ad eum padiamento, regioque diademat, jura Consulatus Patriarci dignitatem eidem contulit. 13. Quod de Pharaone facta commemoratur historia, ingruitibus castigationibus divinitus immisus a perfundis Israëlit tantisper desistit; sed illi cestib; poenis, ad præfatum rediisse immanitatem, donec horrore iterum perit, hoc idem Anastasius contigit. Oppressus Constantinopolitanus populus ab ipso propter Catholica professionem, in apertam rebellionem prorupt; sed populum ipse depositis Imperii insignibus & fallacibus promisus iudicatum placavit, atque in commemorationem flexit, & sic insignia deposita resumpsit. Vitalianus etiam Scytha propria incensu ambitione, per speciem Catholicae tuenda religionis ab Anastasio fecit, Cyriillum Thracie Prefectum intermit, Provincias trans & cis Rhodanum depulso Gifelio Alarici ex concubina filio, per suos Praetextos administravit ab Oceano ad usque maritimis Alpes. Porro Anastasius Imperator rerum a Clodovaeo feliciter gestarum fama commotus, ejus amicitiam expetivit, perque honorificam Legationem eidem est gratulatus, & missus ad eum padiamento, regioque diademat, jura Consulatus Patriarci dignitatem eidem contulit. 14. Quod de Pharaone facta commemoratur historia, ingruitibus castigationibus divinitus immisus a perfundis Israëlit tantisper desistit; sed illi cestib; poenis, ad præfatum rediisse immanitatem, donec horrore iterum perit, hoc idem Anastasius contigit. Oppressus Constantinopolitanus populus ab ipso propter Catholica professionem, in apertam rebellionem prorupt; sed populum ipse depositis Imperii insignibus & fallacibus promisus iudicatum placavit, atque in commemorationem flexit, & sic insignia deposita resumpsit. Vitalianus etiam Scytha propria incensu ambitione, per speciem Catholicae tuenda religionis ab Anastasio fecit, Cyriillum Thracie Prefectum intermit, Provincias trans & cis Rhodanum depulso Gifelio Alarici ex concubina filio, per suos Praetextos administravit ab Oceano ad usque maritimis Alpes. Porro Anastasius Imperator rerum a Clodovaeo feliciter gestarum fama commotus, ejus amicitiam expetivit, perque honorificam Legationem eidem est gratulatus, & missus ad eum padiamento, regioque diademat, jura Consulatus Patriarci dignitatem eidem contulit. 15. Quod de Pharaone facta commemoratur historia, ingruitibus castigationibus divinitus immisus a perfundis Israëlit tantisper desistit; sed illi cestib; poenis, ad præfatum rediisse immanitatem, donec horrore iterum perit, hoc idem Anastasius contigit. Oppressus Constantinopolitanus populus ab ipso propter Catholica professionem, in apertam rebellionem prorupt; sed populum ipse depositis Imperii insignibus & fallacibus promisus iudicatum placavit, atque in commemorationem flexit, & sic insignia deposita resumpsit. Vitalianus etiam Scytha propria incensu ambitione, per speciem Catholicae tuenda religionis ab Anastasio fecit, Cyriillum Thracie Prefectum intermit, Provincias trans & cis Rhodanum depulso Gifelio Alarici ex concubina filio, per suos Praetextos administravit ab Oceano ad usque maritimis Alpes. Porro Anastasius Imperator rerum a Clodovaeo feliciter gestarum fama commotus, ejus amicitiam expetivit, perque honorificam Legationem eidem est gratulatus, & missus ad eum padiamento, regioque diademat, jura Consulatus Patriarci dignitatem eidem contulit. 16. Quod de Pharaone facta commemoratur historia, ingruitibus castigationibus divinitus immisus a perfundis Israëlit tantisper desistit; sed illi cestib; poenis, ad præfatum rediisse immanitatem, donec horrore iterum perit, hoc idem Anastasius contigit. Oppressus Constantinopolitanus populus ab ipso propter Catholica professionem, in apertam rebellionem prorupt; sed populum ipse depositis Imperii insignibus & fallacibus promisus iudicatum placavit, atque in commemorationem flexit, & sic insignia deposita resumpsit. Vitalianus etiam Scytha propria incensu ambitione, per speciem Catholicae tuenda religionis ab Anastasio fecit, Cyriillum Thracie Prefectum intermit, Provincias trans & cis Rhodanum depulso Gifelio Alarici ex concubina filio, per suos Praetextos administravit ab Oceano ad usque maritimis Alpes. Porro Anastasius Imperator rerum a Clodovaeo feliciter gestarum fama commotus, ejus amicitiam expetivit, perque honorificam Legationem eidem est gratulatus, & missus ad eum padiamento, regioque diademat, jura Consulatus Patriarci dignitatem eidem contulit. 17. Quod de Pharaone facta commemoratur historia, ingruitibus castigationibus divinitus immisus a perfundis Israëlit tantisper desistit; sed illi cestib; poenis, ad præfatum rediisse immanitatem, donec horrore iterum perit, hoc idem Anastasius contigit. Oppressus Constantinopolitanus populus ab ipso propter Catholica professionem, in apertam rebellionem prorupt; sed populum ipse depositis Imperii insignibus & fallacibus promisus iudicatum placavit, atque in commemorationem flexit, & sic insignia deposita resumpsit. Vitalianus etiam Scytha propria incensu ambitione, per speciem Catholicae tuenda religionis ab Anastasio fecit, Cyriillum Thracie Prefectum intermit, Provincias trans & cis Rhodanum depulso Gifelio Alarici ex concubina filio, per suos Praetextos administravit ab Oceano ad usque maritimis Alpes. Porro Anastasius Imperator rerum a Clodovaeo feliciter gestarum fama commotus, ejus amicitiam expetivit, perque honorificam Legationem eidem est gratulatus, & missus ad eum padiamento, regioque diademat, jura Consulatus Patriarci dignitatem eidem contulit. 18. Quod de Pharaone facta commemoratur historia, ingruitibus castigationibus divinitus immisus a perfundis Israëlit tantisper desistit; sed illi cestib; poenis, ad præfatum rediisse immanitatem, donec horrore iterum perit, hoc idem Anastasius contigit. Oppressus Constantinopolitanus populus ab ipso propter Catholica professionem, in apertam rebellionem prorupt; sed populum ipse depositis Imperii insignibus & fallacibus promisus iudicatum placavit, atque in commemorationem flexit, & sic insignia deposita resumpsit. Vitalianus etiam Scytha propria incensu ambitione, per speciem Catholicae tuenda religionis ab Anastasio fecit, Cyriillum Thracie Prefectum intermit, Provincias trans & cis Rhodanum depulso Gifelio Alarici ex concubina filio, per suos Praetextos administravit ab Oceano ad usque maritimis Alpes. Porro Anastasius Imperator rerum a Clodovaeo feliciter gestarum fama commotus, ejus amicitiam expetivit, perque honorificam Legationem eidem est gratulatus, & missus ad eum padiamento, regioque diademat, jura Consulatus Patriarci dignitatem eidem contulit. 19. Quod de Pharaone facta commemoratur historia, ingruitibus castigationibus divinitus immisus a perfundis Israëlit tantisper desist